

не сществувайтъ. На пр: Мислишь ли, че лѣтоска ще да останѣтъ дръвета та безъ трева, какво то сега

С. Не, лѣтоска ще се разделенеѣтъ, и покрѣѣтъ съ листа.

От. Отъ гду го знаешъ? или сега зимѣ глѣдашь на дръвета та бждущи тѣ листа?

С. Не.

От. Да ли ти го прорѣче нѣкой?

С. Не: не ми го прорече никой: но го разсждамъ.

От. Ето че знаешъ сега що знаменува разсждамъ, но отъ що го разсждашь?

С. Понеже дръвета та сѣкога лѣтѣ ги сѣмъ видѣлъ украсены съ листа: зато заключавамъ, че и тазъ година ще бжде сжщо то.

От. Добрѣ правишь, че мислишь така. Щото е ставало сѣкоя година, отъ когато живѣѣмъ и сществувамъ, това ще стане и тазъ година.

Съ този способъ се учиме много нѣща, на които не ны учи никой, не ги видиме, не ги чуеме, нито инакъ ги осѣщаме. Разсждаваме ги, отъ други вѣщи, които сега знаеме.

13. УГОДНО, НЕУГОДНО, БЕЗРАЗЛИЧНО.

С. А! Любезный отче, намѣрихъ тука на трапезѣ тѣ книгѣ и прочитохъ разговорѣ а на двоица чловѣцы: отъ тѣхъ единъ а думаше и това е безразлично. » Азъ » не разбрахъ, що знаменува рѣчь та: Завчясъ рѣкохъ въ себѣ си, трѣбѣ да попытамъ любезнаго си отца за тва.

От. Много добрѣ си смислилъ: завчасъ сега азъ щѣ ти го истѣжува. Внимавай: едни вѣщи ти се угодны, услаждать ти се, и тѣя се казватъ угодны, радостны, и прѣятны. Други пакъ не ти ся прѣятны, разжелявѣтъ те, и